

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pn-2035/2024-26

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

i

R J E Š E N J E

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu tog suda Ivani Marangunić, po prijedlogu višeg sudskog savjetnika - specijalista Anje Stjepić, u pravnoj stvari tužitelja Slobodana Subašića iz Velike Gorice, Poljaka Čička 99, OIB: 00260660171, kojeg zastupa punomoćnik Zvonimir Bodrožić, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika Croatia osiguranje d.d. sa sjedištem u Zagrebu, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, kojeg zastupa punomoćnik Danijel Šarac, zaposlenik tuženika, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 13. srpnja 2026., u prisutnosti tužitelja te zamjenika punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, 30. srpnja 2026.

r i j e š i o j e

Dopušta se preinaka tužbe iz podneska tužitelja od 4. travnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju 1.900,00 EUR (tisuću devetsto eura) sa zateznim kamatama:

- na iznos od 1.000,00 EUR od 5. veljače 2024. do isplate i
- na iznos od 900,00 EUR od 4. travnja 2026. do isplate prema stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan

1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku 15 dana.

II. Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu u kojem tužitelj od tuženika traži isplatu zateznih kamata na iznos od 900,00 EUR od 5. veljače 2024. do 3. travnja 2026.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu 1.844,29 EUR (tisuću osamsto četrdeset četiri eura i dvadeset devet centi) sa zateznim kamatama od 30. srpnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi podnesenoj ovom sudu 15. listopada 2024. navodi da je 21. travnja 2023. u Ogulinu, kao vozač vozila registracijske oznake ST 2353-V, zadobio tjelesne ozljede u prometnoj nesreći koju je skrivio Marko Župan, vozač vozila registracijske oznake ZG 8336-IZ. Ističe da je vozilo registracijske oznake ZG 8336-IZ bilo obvezno osigurano na temelju police od autoodgovornosti kod tuženika. Tužitelj navodi da mu je nakon prometne nesreće odmah pružena liječnička pomoć te da je daljnje liječenje nastavio sukladno uputama liječnika. Pojašnjava da je zbog predmetnog štetnog događaja pretrpio te da još uvijek trpi neimovinsku štetu zbog intenzivnih i dugotrajnih bolova, primarnog i sekundarnog straha, duševnih boli zbog smanjenja životnih aktivnosti te duševne boli zbog naruženja, a da će nakon završenog liječenja ulagati pojačane napore u životu i radu. Ističe da mu je za vrijeme liječenja bila potrebna tuđa pomoć i njega bližnjih, a po kojoj osnovi mu je nastala i imovinska šteta. Ukazuje na to da se prije podnošenja tužbe obratio tužitelju odštetnim zahtjevom, koji je tuženik zaprimio 5. veljače 2024. te da je potom tuženik tužitelju isplatio 1.142,00 EUR po osnovi nastale mu štete. Tužitelj upućuje na to da mu tuženik isplatom navedenog iznosa nije u cijelosti naknadio štetu koju je pretrpio zbog predmetnog štetnog događaja. Stoga tužitelj traži donošenje presude kojom će se tuženiku naložiti da tužitelju isplati 1.000,00 EUR sa zateznim kamatama od 5. veljače 2024. do isplate. Također, traži da mu tuženik naknadi troškove parničnog postupka sa zateznim kamatama od dana donošenja presude do isplate.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu čini nespornim postojanje pasivne legitimacije u ovom postupku, zatim nastanak štetnog događaja i odgovornost svog osiguranika za isti. Čini nespornom i činjenicu da je tužitelju po osnovi naknade štete isplatio 1.142,00 EUR (nesporni dio). Tuženik navodi da je isplatom navedenog iznosa tužitelju u cijelosti naknadio štetu koja mu je nastala u predmetnom štetnom događaju te u tom smislu osporava visinu tužbenog zahtjeva, a također i tijek zateznih kamata. Stoga traži da sud odbije tužbeni zahtjev uz naknadu troškova parničnog postupka tuženiku.

3. U nastavku postupka tužitelj pojašnjava da je u predmetnoj prometnoj nesreći zadobio više tjelesnih ozljeda zbog kojih je bio primoran na liječenje u višemjesečnom trajanju, a tijekom kojega je dulje vremena trpio intenzivne bolove, osjećao strah za svoje zdravlje, bio izložen invazivnim i neugodnim pregledima, obradama i terapijama. Ističe da, zbog pretrpljenih ozljeda u predmetnom događaju, trpi trajne posljedice koje utječu na njegov svakodnevni život. Tužitelj predlaže da se utvrdi da cijena jednog sata tuđe pomoći i njege iznosi 7,00 EUR. Nakon izvedenog dokaza vještačenjem, tužitelj specificira tužbeni zahtjev na način da od tuženika po osnovi naknade štete traži isplatu 1.900,00 EUR sa zateznim kamatama od 5. veljače 2024. do isplate.

4. Sud je izveo dokaz čitanjem potvrde Postaje prometne policije Karlovac (list 6-7 spisa), medicinske dokumentacije (list 8-18, 38 spisa) i zdravstvenog kartona (list 51-85 spisa), računa (list 19 spisa), dopisa Državnog zavoda za statistiku (list 20 spisa), zahtjeva za naknadu štete uz elektroničku poštu upućenu tuženiku (list 21-23 spisa), dopisa tuženika (list 24 spisa) te dokaz medicinskim vještačenjem (list 90-92 spisa).

5. Tužbeni zahtjev je osnovan.

6. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa po osnovi naknade neimovinske štete (zbog pretrpljene boli, straha i smanjenja životne aktivnosti) i imovinske štete (zbog potrebne mu tuđe pomoći i njege) koju je pretrpio zbog štetnog događaja (prometne nesreće) koji se dogodio 21. travnja 2023., u kojoj je tužitelj sudjelovao kao vozač, a koju je prouzročio osiguranik tuženika.

7. Tužitelj je podneskom od 4. travnja 2026. (list 95-96 spisa), nakon izvedenog dokaza medicinskim vještačenjem, preinačio tužbeni zahtjev na način da, umjesto isplate 1.000,00 EUR, od tuženika traži isplatu 1.900,00 EUR sa zateznim kamatama od 5. veljače 2024. do isplate. Dakle, tužitelj je povisio tužbeni zahtjev za 900,00 EUR.

7.1. S obzirom da tužitelj nije mogao imati potpuna saznanja o visini naknade štete s osnove povrede prava osobnosti prije provođenja vještačenja, a tužbeni zahtjev uredio je odmah nakon što mu je dostavljen nalaz i mišljenje, zaključak je ovog suda da se radi o situaciji iz čl. 190. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 55/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25; dalje: ZPP). Stoga je sud dopustio preinaku jer smatra da tužitelj bez svoje krivnje nije mogao preinačiti tužbu do zaključenja prethodnog postupka. Također, treba reći da je navedena preinaka prema ocjeni ovog suda u svakom slučaju svrsishodna u smislu čl. 190. st. 3. ZPP-a. Slijedom navedenog, sud je na temelju čl. 190. st. 2. ZPP-a odlučio kao u izreci rješenja.

8. Među strankama nije sporno da se 21. travnja 2023. doista dogodio štetni događaj, da je tuženik pasivno legitimiran u ovom postupku, zatim da je osiguranik tuženika odgovoran za nastanak predmetnog štetnog događaja te da je tužitelju u tom događaju nastala određena šteta zbog čega mu je tuženik po toj osnovi prije podnošenja tužbe platio 1.142,00 EUR.

9. S druge strane sporna je visina tužbenog zahtjeva te tijekom zateznih kamata.

10. Radi utvrđenja relevantnih činjenica (odnosno da li je tužitelj pretrpio bolove i strah zbog predmetne nesreće, da li je kod tužitelja zbog predmetnog događaja zaostalo naruženje i jesu li trajne posljedice istoga umanjile njegovu životnu aktivnost, a koje činjenice predstavljaju kvalifikatorne okolnosti koje utječu na visinu naknade neimovinske štete te da li su na eventualno smanjenje životne aktivnosti utjecale posljedice iz štetnog događaja i radi utvrđenja činjenice da li je tužitelju i u kojem opsegu bila potrebna tuđa pomoć i njega), odnosno radi utvrđenja opsega nastale imovinske i neimovinske štete, sud je izveo dokaz medicinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku izv. prof. prim. dr. sc. Meliti Uremović, dr. med. (specijalist fizijatar).

10.1. Iz nalaza i mišljenja spomenutog vještaka (list 90-92 spisa) proizlazi da je tužitelj u predmetnom štetnom događaju zadobio ozljedu istegnuća mišića vratne kralježnice, no da prije konkretnog štetnog događaja nije liječen zbog bolesti ili ozljede vratne kralježnice, da mu je preporučeno nošenje Schantzovog ovratnika i uzimanje analgetika, a da je ovratnik nosio 14 dana zbog bolova u vratu te da je provodio fizikalnu terapiju (10x). Vještak upućuje na to da je tužitelj na pregledu naveo učestale bolove u vratnoj kralježnici, ograničenu pokretljivost vratne kralježnice, povremene glavobolje i utrnulost desne ruke te da, kada su bolovi jače izraženi, pije analgetike. Vještakinja je utvrdila da je tužitelj u Rombergu stabilan, da je funkcija kranijalnih živaca uredna, a tonus mišića ramenog obruča povišen i bolan na palpaciju, nadalje da je GMS obje šake primjerena, senzibilitet intaktan, da su Spinozini nastavci vratne kralježnice bolni na palpaciju i sukusiju, da je PCM napeta i bolna, a da je pokretljivost vratne kralježnice ograničena i da su pokreti terminalno bolni: antefleksija 25° (nor.45-55°); retrofleksija 25° (nor. 45-55°); rotacija u lijevo 50° (nor. 80-90°); rotacija u desno 55° (nor. 80-90°); laterofleksija u lijevo 20° (nor.40-45°); laterofleksija u desno 25° (nor.40-45°). Vještakinja je uvidom u zdravstveni karton koji se nalazi u spisu utvrdila da prije i poslije prometne nezgode tužitelj nije bio liječen zbog bolesti ili ozljede vratne kralježnice. Uputila je na to da je prilikom vještačenja utvrdila da je tužitelj i prije štetnog događaja imao degenerativne promjene vratne kralježnice zbog kojih se prema podacima iz medicinske dokumentacije nije liječio. Uputila je na to da je predmetni štetni događaj bio okidač za razvoj tzv. bolnog cervikalnog sindroma. Vještakinja je navela da je kod tužitelja došlo do trajnog smanjenja životnih aktivnosti u omjeru 3 %, a da se taj omjer isključivo odnosi na posljedice predmetnog štetnog događaja. Uputila je na to se pojačani naponi u svakodnevnom životu tužitelja očituju u otežanom obavljanju svih poslova u prisilnom položaju glave i vrata, vožnji automobila te obavljanju poslova koji iziskuju dizanje i nošenje težih predmeta i veće opterećenje vratne kralježnice. Vještakinja je navela da je tužitelj pretrpio strah i to tzv. primarni strah (u trenutku ugroženosti i istovremenog tjelesnog ozljeđivanja) koji je bio intenzivan i kratkotrajan, zatim da je tzv. sekundarni strah (posljedica tjelesnih ozljeda) jačeg intenziteta trpio 3 dana, srednjeg intenziteta 7 dana, a manjeg intenziteta 10 dana te da se na isto nadovezuje tzv. kasni strah u vidu bojaznosti za ishod liječenja koji je trajao još 20-ak dana. Vještakinja je navela da je tužitelj bol jačeg intenziteta trpio 3 dana, zatim srednjeg 7 dana, a slabog intenziteta 30 dana, a da bol trpi i povremeno kod promjene vremena i povećanog opterećenja (trajno). Vještakinja je ukazala na to da

je tužitelju tuđa pomoć druge osobe bila potrebna 15 dana po 2 sata dnevno i to u svim aktivnostima smanjenja životne aktivnosti - prilikom obavljanja težih poslova u kući, odlaska u nabavku za veće potrebe domaćinstva i slično. Vještakinja je uputila i na to da zadobivena ozljeda vrata kod tužitelja nije rezultirala naruženjem, a da je u konačnici liječenje zadobivenih ozljeda završeno te da je zdravstveno stanje tužitelja stabilizirano s pregledom fizijatra 27. studenog 2023.

10.2. Upućuje se na to da stranke nisu isticali prigovore na nalaz i mišljenja vještaka. Sud stoga nalaz i mišljenje vještaka prihvaća u cijelosti kao jasno, stručno i obrazloženo.

10.3. Prema tome, sud iz nalaza i mišljenja vještaka nalazi utvrđenim da je tužitelj u predmetnom štetnom događaju zadobio ozljedu istegnuća mišića vratne kralježnice; da je kod tužitelja zbog posljedica predmetne nesreće došlo do trajnog smanjenja životnih aktivnosti u omjeru 3 %, pri čemu se taj omjer isključivo odnosi na posljedice predmetnog štetnog događaja; da je tužitelj pretrpio strah i to tzv. primarni strah (u trenutku ugroženosti i istovremenog tjelesnog ozljeđivanja) koji je bio intenzivan i kratkotrajan, zatim da je tzv. sekundarni strah (posljedica tjelesnih ozljeda) jačeg intenziteta trpio 3 dana, srednjeg intenziteta 7 dana, a manjeg intenziteta 10 dana te da se na isto nadovezuje tzv. kasni strah u vidu bojaznosti za ishod liječenja koji je trajao još 20-ak dana; da je pretrpio i bol jačeg intenziteta 3 dana, zatim srednjeg 7 dana, a slabog intenziteta 30 dana, a da isti bol trpi i povremeno kod promjene vremena i povećanog opterećenja (trajno); da je tužitelju tuđa pomoć druge osobe bila potrebna 15 dana po 2 sata dnevno i to u svim aktivnostima smanjenja životne aktivnosti - prilikom obavljanja težih poslova u kući, odlaska u nabavku za veće potrebe domaćinstva i slično.

11. U ovoj pravnoj stvari došlo je do kumulacije nekoliko povreda prava osobnosti (prava na duševno zdravlje), a s obzirom na činjenicu povezanosti (isprepletenosti) oblika tih povreda sud smatra da je opravdano dosuditi jedan iznos pravične novčane naknade za sve povrede. Prilikom odlučivanja sud je vodio računa i o cilju kojem ta naknada služi te o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.

11.1. Odlučujući o visini pravične novčane naknade sud je uzeo u obzir gore navedene i obrazložene kvalifikatorne okolnosti dob tužitelja i inflatorna kretanja od dana podnošenja tužbe pa sve do donošenja odluke u ovom postupku pa po ocjeni ovog suda tužitelju pripada pravična novčana naknada za povredu prava osobnosti u predmetnom štetnom događaju u iznosu 2.840,00 EUR.

12. Također, tužitelju je trebala tuđa pomoć i njega u ukupnom trajanju od 30 sati pa je po toj osnovi pretrpio imovinsku štetu.

12.1. Na okolnost načina pružanja takve pomoći i njege sud je izveo dokaz saslušanjem tužitelja (list 100 spisa). Iz iskaza tužitelja proizlazi da su mu tuđu pomoć i njegu pružale njegova kćer i nevjenčana supruga. Iskaz tužitelja sud prihvaća kao istinit i vjerodostojan jer je tužitelj iskazivao logično i uvjerljivo. Treba reći i da je iskaz tužitelja sasvim u skladu s utvrđenjima suda na temelju nalaza i

mišljenja vještaka. Stoga, sud na temelju iskaza tužitelja nalazi utvrđenim da su tužitelju tuđu pomoć i njegu pružali članovi njegove obitelji.

12.2. Sud na temelju čl. 223. ZPP-a nalazi da je primjerena cijena sata tuđe pomoći i njege u konkretnom slučaju 7,00 EUR. Sud je pritom također uzeo u obzir i inflatorna kretanja od dana podnošenja tužbe pa sve do donošenja odluke u ovom postupku. Stoga tužitelj ima pravo na naknadu štete po toj osnovi u iznosu 210,00 EUR.

13. Dakle, tuženik je u obvezi tužitelju po osnovi neimovinske štete i imovinske štete (zbog tuđe pomoći i njege pružene tužitelju), koja je tužitelju nastala vezano uz predmetni štetni događaj, ukupno isplatiti 3.050,00 EUR.

14. Među strankama nije sporno da je tuženik tužitelju već prethodno po osnovi naknade štete koju je isti pretrpio u predmetnom štetnom događaju isplatio 1.142,00 EUR. Stoga je utvrđenu novčanu naknadu po navedenim osnovama potrebno umanjiti za već ranije plaćeni iznos.

15. Slijedom navedenog, tužitelj u okviru postavljenog tužbenog zahtjeva ima pravo na naknadu neimovinske i imovinske štete u daljnjem iznosu od 1.900,00 EUR pa je na temelju čl. 1100. st. 1. i čl. 1089. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23; dalje: ZOO) prihvaćen zahtjev tužitelja za isplatu utuženog iznosa te je odlučeno kao u dijelu točke I. izreke ove presude.

16. Tužitelj ima pravo i na isplatu zateznih kamata na dosuđeni iznos na temelju čl. 12. st. 6. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu („Narodne novine“ broj 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14, 155/23; dalje: ZOOP). Treba reći da je ZOOP i u pogledu odlučivanja o zahtjevu za isplatu zateznih kamata *lex specialis* u odnosu na odredbe ZOO-a koje uređuju spomenutu materiju. Stoga ovaj sud, kada odlučuje o zahtjevu za isplatom zateznih kamata tužitelja protiv tuženika kao osiguratelja po osnovi police obaveznog osiguranja od automobilske odgovornosti, primjenjuje odredbe ZOOP-a i to u odnosu na zatezne kamate na iznos neimovinske, ali i na zatezne kamate na iznos imovinske štete, koja je u ovom konkretnom slučaju nastala zbog potrebe tužitelja za tuđom pomoći i njegovom. Tužitelj stoga ima pravo na isplatu zateznih kamata od tuženika na temelju čl. 12. st. 6. ZOOP-a.

16.1. Tužitelj je odštetni zahtjev tuženiku podnio 31. siječnja 2024. (list 21 spisa) i to u pogledu neimovinske štete i imovinske štete po osnovi potrebne mu tuđe pomoći i njege i troškova liječenja. Tuženik je obavijestio tužitelja dopisom od 5. veljače 2024. da je odštetni zahtjev zaprimio 31. siječnja 2024. Stoga tužitelj, u okviru tužbenog zahtjeva, ima pravo na isplatu zateznih kamata na iznos od 1.000,00 EUR od 5. veljače 2024. do isplate.

16.2. Što se pak tiče tijeka zateznih kamata na preinačeni dio koji je obuhvaćen preinakom tužbe iz podneska tužitelja od 4. travnja 2026., treba reći da je tuženik u obvezi tužitelju platiti zatezne kamate na preinačeni dio tužbenog zahtjeva (900,00 EUR) od trenutka kad je takav zahtjev postavljen u postupku, odnosno od trenutka kad je tužitelj preinačio tužbu, a ne od trenutka podnošenja odšetnog zahtjeva (odnosno za razdoblje prije negoli je tužitelj postavio takav zahtjev za naknadu štete).

Tuženik dakle ne može biti u zakašnjenju u odnosu na razdoblje prije nego je tužitelj uopće preinačio tužbu (takvo pravno shvaćanje zauzeo je i Vrhovni sud Republike Hrvatske primjerice u svojim odlukama broj Rev-1050/2024-2 od 28. kolovoza 2024., broj Rev-647/2023-2 od 18. lipnja 2024.). Stoga tužitelj konkretno ima pravo na isplatu zateznih kamata na iznos od 900,00 EUR od 4. travnja 2026. (od dana preinake tužbe) do isplate.

16.3. Stoga je o tijeku zateznih kamata na utuženi iznos odlučeno kao u dijelu točke I. izreke te u točki II. izreke.

17. Odluka o parničnim troškovima temelji se na čl. 154. st. 1. ZPP te čl. 155. ZPP u vezi s čl. 35. st. 1. ZPP-a, odredbama važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23; dalje: Tarifa) te Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 37/23; dalje: Uredba/23) i Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 50/26; dalje: Uredba/26), a donesena je u skladu s vrijednosti predmeta spora u trenutku poduzimanja svake pojedine parnične radnje i troškovnikom tužitelja (list 96 i 100 spisa).

17.1. Tužitelju je priznat trošak sastava odštetnog zahtjeva u visini 75 bodova (Tbr. 32/1 Tarife), zatim tužbe u visini 75 bodova (Tbr. 7/1 Tarife), trošak sastava podneska od 30. listopada 2024. u visini 75 bodova i podneska od 4. travnja 2025. u visini 100 bodova (Tbr. 8/1 Tarife), zatim trošak podneska od 8. listopada 2025. u visini 18,75 boda (Tbr. 8/4 Tarife) i trošak zastupanja na ročištima održanim 28. svibnja 2025. i 27. travnja 2026. u visini 75 bodova za svako te na ročištu održanom 13. srpnja 2026. u visini 100 bodova (Tbr. 9/1 Tarife). Dakle, tužitelju je priznat trošak za zastupanje po punomoćniku odvjetniku u visini od ukupno 593,75 bodova, što pomnoženo sa vrijednošću jednog boda u iznosu 2,00 EUR (Tbr. 54. u vezi s Tbr. 52/3 Tarife) te uvećano za 25% po osnovi PDV-a (Tbr. 46. Tarife) iznosi 1.484,38 EUR. Tužitelju je priznat i trošak medicinskog vještačenja u iznosu 200,00 EUR, kao i trošak sudske pristojbe za tužbu u iznosu 19,91 EUR (Tar. br. 1. st. 1. Uredbe/23) te za presudu u iznosu 140,00 EUR (Tar. br. 2. st. 1. Uredbe/26). Dakle, tužitelju su u ovoj parnici nastali troškovi u ukupnom iznosu 1.844,29 EUR. Prihvaćen je i zahtjev tužitelja za isplatom zateznih kamata na odmjerene troškove (list 3 i 96 spisa) od dana donošenja presude do isplate na temelju čl. 151. st. 3. ZPP-a.

17.2. Tužitelju pak s druge strane nije priznat trošak pristupa njegovog punomoćnika na ročište za objavu presude, s obzirom da se, u slučaju da stranka ne pristupi ročištu za objavu, a uredno je o istome obaviještena, presuda odmah nakon ročišta objavljuje na e-Oglasnoj ploči suda te je ista trenutno dostupna strankama u elektroničkom obliku. Također, u tom smislu treba reći da na ročištu za objavu nije potrebna prisutnost stranaka niti može utjecati na postupak pa takav trošak ovaj sud ne smatra potrebnim u ovoj parnici u smislu čl. 155. ZPP-a. Tužitelju nije priznati niti trošak koji je zatražen po osnovi sastava podnesaka od 16. listopada 2024., 27. kolovoza 2025., a niti od 2. rujna 2025. Naime, uvidom u spis sud je utvrdio da je tužitelj na navedene datume tužitelj u spis po punomoćniku dostavljao potvrde o uplati pristojbe za tužbu i predujma za vještačenje te potvrdu liječnika opće prakse, no da usto nisu podneseni podnesci po osnovu kojih bi tužitelj mogao uopće zatražiti naknadu troškova sastava istih.

17.3. Stoga je o troškovima postupka odlučeno kao u točki III. izreke ove presude.

U Zagrebu 30. srpnja 2026.

Sudac:
Ivana Marangunić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude je dopuštena žalba. Žalba se podnosi ovom sudu u roku petnaest dana od dana dostave presude, a o njoj odlučuje županijski sud.

Dostaviti:

1. Tužitelju – po punomoćniku
2. Tuženiku

Broj zapisa: **9-3088b-57221**

Kontrolni broj: **07844-0a002-5841e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.